

Dernæst er der et Spørgsmaal om Havnetaksterne i Helsingør. Der klages stadig over, at disse ere for høje, maaske ikke saa meget de egentlige Bolværkspenge som den Leje, der maa betales af Oplagspladser ved Havnen. Det skal efter Sigende have haft til Følge og har sikkert ogsaa haft det, at Skibene ere gaaede over til Helsingborg og have lagt deres Ladninger op der, fordi det ikke kunde betale sig for dem at gaa ind i Helsingør Havn. Der har været gjort adskillige Forsøg paa at faa Havnekomiteen og andre til at ændre disse Takster. For nogle Dage siden har man imidlertid faaet at vide, at de ikke ere ændrede i den Retning, som det var ønsket. Skulde den højtærede Minister ikke finde Anledning til at søge disse Takster ændrede? Det angaar jo dog ikke alene Helsingør By, men ogsaa Staten; det gælder om at trække saa megen Trafik til Helsingør Havn som vel muligt og ikke selv give de paagældende Skippere Anvisning paa at søge til Udlandet i Stedet for til os. Jeg vil bede den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed noget henvendt paa dette Forhold, om der ikke kunde foretages Ændringer, som gjorde det muligt, at ogsaa vi kom til at nyde godt af de Indtægter, Søen kan yde.

Jeg skal dernæst henvende et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil da først meget varmt støtte den Tanke, som i Gaar blev udkastet af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) om at hjælpe Fiskerne ved Klitmøller til at faa opfisket de store Sten, der hindre Indsejlingen til deres Landingsplads. Det er ikke nogen stor Sum, der er Tale om, en 4,000 Kr., og Fiskerne ville selv gøre Arbejdet ved Optagningen af Stenene. Jeg vil meget varmt anmode den højtærede Minister om at se velvilligt paa denne Sag og yde den lille Bevilling. Vi have jo ingen Udsigt til i nær Fremtid at faa nogen egentlig Fiskerihavn der i Nærheden, og derfor synes jeg, at vi maa se at hjælpe paa de forhaandenværende Forhold, saa godt vi kunne, og her kan det gøres, uden at det koster Staten noget synderligt.

Jeg har set, at man har foreslaaet en Forbedring af Lønningsforholdene for det Mandskab, som er ansat paa Opsigelse under Fiskerikontrollen, og saa vidt jeg kan skønne, ogsaa for det, der er ansat paa Redningsdamperne. Det overordnede Personale paa Redningsdamperne har man derimod ikke tænkt paa. Nu faar imidlertid det overordnede Personale paa Fiskeri-

kontrollens Dampbaade deres Lønninger forbedrede meget betydeligt gennem Fiskeriloven. Det forekommer mig da, at der vil være al Anledning til nu fra Ministerens Side at søge udvirket, at ogsaa Førerne og Maskinmestrene og, saa vidt jeg kan skønne, Maskinassistenterne paa de to Redningsdamperne i hvert Fald blive lønede lige med Førere, Maskinmestre o. s. v. af 1ste Grad under Vandbygningsvæsenet. Der gøres et saa udmærket Stykke Arbejde paa disse to Dampbaade, at jeg synes, det overordnede Personale maatte kunne honoreres lige saa godt som Førerne og Maskinmestrene paa de større Uddybningsfartøjer. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at tage denne Sag op.

Jeg kommer saa over til Fæstevæsenet og kan der ganske slutte mig til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (H. P. Pedersen), og altsaa slutte mig til Opfordringen til Ministeren om snarest muligt at tage Fæstespørgsmaalet op. Jeg har ret grelle Eksempler paa, hvorledes dette Fæstevæsen virker. Der findes oppe i Tikøb Sogn en Ejendom, som tilhører det Schimmelmannske Fideikommis. Det var tidligere Kronborg Geværfabrik. Paa denne Ejendom residerer en Mand, der hedder Moldenhawer, som Administrator, og han sørger for, saa vidt det staar i hans Magt, at ruinere de Mennesker, der have fæstet Grunde.

Formanden: Det ærede Medlem bruger alt for stærke Udtryk om en Mand, som ikke kan forsvare sig her i Tinget.

Chr. Rasmussen: Forholdet er det deroppe, at det er ikke egentlige Landejendomme, der fæstes bort, det er mindre Grunde, hvorpaa der kan bygges et Hus og indrettes en lille Have. En hel Mængde Mennesker, Haandværkere, Arbejdere og andre, have fæstet disse Grunde og opført Bygninger paa dem for en Del Aar siden. Fæsteafgiften har, saa vidt man kan skønne, oprindeligt været ret lav, men nu skrues den efterhaanden op til Højder, som ere aldeles urimelige. Jeg skal saaledes nævne, at en Fæster svarede af sin Grund aarlig 7 Kr., men Arvingerne, der efter hans Død overtog Ejendommen, maa svare 129 Kr. En anden Fæster svarede 26 Kr., og nu maa den, der har overtaget Ejendommen, svare 797 Kr. En tredje Fæster svarede 60 Kr.; nu maa den, der har overtaget Ejendommen, svare 700 Kr.